

127. Møde.

Onsdag den 27. Marts Kl. 19¹⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3631).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Anden Næstformand (Westermann): Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Aksel Larsen: Jeg ønsker at understrege, at det ikke er berettiget, naar man fra Regeringsside hævder, at det er Forholdene og Udviklingen, der tvinger Regeringen til at gennemføre denne indirekte Beskatning. For det første kan jeg ikke anerkende, at Regeringen har været uden Indflydelse paa den Udvikling, der har ført til disse Forhold. Jeg mener tværtimod, at en anden Handlemaade, en anden Politik fra Regeringens Side i den Tid, den har siddet, kunde have bevirket, at Forholdene ikke var blevet saadan, som de er nu. Jeg kan dokumentere det ved Hjælp af et Par Eksempler, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen ved sin Tale i Gaar har givet mig Anledning til at beskæftige mig med.

Det ærede Medlem talte om de haarde Vilkaar, der blev budt os, og sagde noget om, at vi var jo uden Skyld i, at Transportvilkaaerne er, som de er, og at Fragtsatserne er saa høje o. s. v. o. s. v. Det ærede Medlem burde vide, at det netop ikke alene er Regeringens Skyld, at disse Forhold ikke er blevet ændret, men at det direkte er Regeringens Skyld, at Forholdene paa disse Omraader er saa slemme, som de er.

Da Krigen var udbrudt og det gjaldt om at skaffe Brændsel hjem, undlod Regeringen dette og tillod gennem Fragtnævnet, der havde diktatorisk Beføjelse til at bestemme over, hvad danske Skibes Tonnage

skulde bruges til, at danske Skibe sejlede Kul til Sverige i Stedet for at sejle Kul til Danmark. Hvad Fragtsatserne angaar, har Regeringen gennem Loven om Fragtnævnet faaet fuldkommen diktatorisk Myndighed til at fastsætte, hvor høje eller lave Fragterne skal være. Man skal ikke komme her og sige, at det er Forholdene og de høje Fragter, der gør, at Importen er saa dyr, naar det er Regeringen, som gennem de af den fastsatte Fragtsatser fordyrer Importen.

Disse høje Fragtsatser har jo ogsaa bevirket, at Dampskibsselskaberne noterer en stærkt stigende Fortjeneste. Det giver sig Udtryk i Udbytter, som praktisk talt over hele Linien er adskilligt større end Udbytterne for tidligere Aar. Disse Udbytter udbetales naturligvis ikke blot paa Grund af et godt Aars Resultat, men i Tillid til, at det kommende Aar vil blive mindst lige saa godt, altsaa i Tillid til, at Regeringen, hvad Fragterne angaar, fortsat vil følge den hidtidige uheldige Politik, som gaar ud paa at fastsætte højere Fragter end nødvendigt.

Dernæst har Regeringen i Aarevis undladt at foretage de Foranstaltninger til Omlægning af Danmarks Folkehusholdning, der var paakrævede som Følge af Verdensudviklingen, og som det var muligt at gennemføre. Regeringen har i stort som i smaat søgt at klare sig fra Tilfælde til Tilfælde og har til Stadighed i stort som i smaat haabet paa, at Forholdene nok igen skulde blive normale, eller at det nok skulde ordne sig paa en saadan Maade, at man kom ud af Klemmen, selv om man ikke selv gjorde noget. Det var Tilfældet med Hensyn til Brændselsimporten i Efteraaret: man haabede paa, at der skulde blive Fred, og at man skulde faa Brændsel nok, og saa undlod man at foretage det nødvendige. Det har været Tilfældet efter de større Linier, ogsaa før Krigen brød ud, og derfor er Forholdene blevet saa slemme, som de er.

Hertil kommer, at Regeringen foruden denne meget uheldige økonomiske Politik har ført en Udenrigspolitik, hvorved den har begunstiget den Udvikling, der førte til Krigen og dermed til alle de Følger af Krigen, Følger for vore Handelsforhold og andre Forhold, som man nu henviser til, naar man søger at retfærdiggøre en Forhøjelse af den indirekte Beskatning, der skal give 150 Mill. Kr. om Aaret.

Til Trøds for alle disse Fejlgreb og selv under disse Omstændigheder anser jeg ikke Situationen for saa umulig eller haabeløs, at det er tvingende nødvendigt at gribe til saadanne Foranstaltninger, som her